

Jummalaste

# Wõido-Palmid.

Eht:

Monned armsad laulud

Surmast ja üllestousmisest.

„Jesand Jesus, wotta minno  
waino wasto.“

Ap. Legg. 7, 59.

Fr. Brandt.

H. Laakmanni

trükkik. kingit. 1916



Tallinnas,

trükkitud J. H. Gresseli kirjadega.

1870.

Dem Druck vorstehender Lieder steht von Seiten des  
Revalschen Evangelisch-Lutherischen Stadt-Consistoriums kein  
Hinderniß entgegen.

Reval, Evangelisch-Lutherisches Stadt-Consistorium,  
am 9. December 1869.

№ 313.

Assessor R. Weiße.

(L. S.)

G. v. Gloy, Secretair.

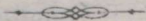
---

Tsensuri poolest lubatud.

Tallinnas, 28-mal Webruaril 1870.

# Juhhataja.

N <sup>o</sup>	Lehhe k <sup>ü</sup> lg.
1. Kuis woib hing römo tunda . . . . .	5
2. Ma ollen töest wöeras . . . . .	6
3. Wiimne waenlane, so woimust näitad . . . . .	7
4. Mis mötled sa, oh innime? . . . . .	9
5. Minno filmad nuttuft isji . . . . .	10
6. K <sup>ü</sup> l olli iggaw odata . . . . .	11
7. Söbrad, hauda kaewage . . . . .	13
8. Need armsad, kes fiin hingawad . . . . .	14
9. Ma tean, ma ollen mullaft woetud . . . . .	15
10. N <sup>ü</sup> iid, lapsokse, hauda sind wöttame jata . . . . .	16
11. Nagga rahhus waitse hana riippes . . . . .	17
12. Magga waitse rahho sees . . . . .	18
13. Siin otan, Issand, röömsast . . . . .	18
14. K <sup>ü</sup> i wiimne pääw saab kullema . . . . .	19
15. Jerusalem, Jerusalem . . . . .	19
16. Oh, k <sup>ü</sup> l siis same römo tundma . . . . .	20



35861

1	...	2
2	...	3
3	...	4
4	...	5
5	...	6
6	...	7
7	...	8
8	...	9
9	...	10
10	...	11
11	...	12
12	...	13
13	...	14
14	...	15
15	...	16
16	...	17
17	...	18
18	...	19
19	...	20
20	...	21
21	...	22
22	...	23
23	...	24
24	...	25
25	...	26
26	...	27
27	...	28
28	...	29
29	...	30
30	...	31

ATVNSV TA  
Kirjandusmuuseumi  
Arhiivraamatukogu

35861

# 1. Surmast ja üllestousmissest.

Wisiil: Oh Jesus! sinno wallo.

1.

Kuis woib hing römo tunda  
Siin wangis, Babelis?  
Kööm töeste on leida  
Seäl taewa Kananis.  
Sest tahhan walmistada,  
Ja palwes odata,  
Kunni mul wöttab tulla  
Mo Dünisteggia.

2.

Ma pallun: Issand peästa  
Mo nõrka hingefest!  
Ja taewa riiki wötta  
Siit nuttuorro seest.  
Oh tulle! — on mo palwe,  
Oh tulle, Jesuke!  
Oh tulle! sinno kätte  
Ma annan hingekse.

3.

Mo surma fängi jures  
Kass' inglid walwada,  
Et wiimfes woitlemiseses  
Ma woidan sinnunga.  
Oh tulle! Issand Jesus,  
Oh tulle ruttates!  
Oh tulle! öhkan palwes  
So pole süddamest.

f. p.

2. aj. Kõikude 1

Wisi 1: Ma pilan kõigest hingest.

1.

Ma ollen tõest wõeras  
Siin kurja ilma peäl,  
Mo ellokoht on taewas,  
Mo pärrispail on seäl.  
Seäl iggawesses rahhus  
On Issa armuand,  
Kui temma wiimfes kohtus  
Ma andeksandmist saand.

2.

Mis on mo ellust olnud  
So lapsest sadil siin?  
Ma mötlen: Mis sest tulnud?  
Ei muud, kui waew ja piin.  
Kül ollen nuttes näinud  
Siin mouda willetsust,  
Död, päwad möda läinud  
Täis hädä, ahvastust.

3.

Ehk püüdsin head tehha  
Mo nödrast, waesest joust.  
Ehk lootsin kasso nähha  
Mo heast, õigest noust,  
Ei olle muud sest olnud,  
Kui tühhi tö ja rist,  
Ei olle muud sest tulnud,  
Kui taggaräkimist.

4.

Sepärrast, Issand sulle

Ma tahhan ellada.

Mis sinna annad mulle,

Et pean näggema,

Ma tahhan risti kanda,

Ja rahhus kannata,

Et woiksin taewa sada,

Ja kroni pärrida.

5.

Sa minno rööm ja walgus,

Oh Jeesus! aita mind.

Sa minno ainus lotus!

Mind peasta pea siit,

Et woiksin õnsas surmas

Sind kita, tännada,

Ja jään siis sinno armus

So jure lõpmatta.

---

3. „Wiimne waenlane, kelle peale otsa  
tehhakse, on surm.“

1 Kor. 15, 26.

Wifil: Oh, kui õnsad on need pühhad taewas.

Wiimne waenlane, so woimust näitad,  
Mhastusstega sa süddand täidad,  
Et ärdast nutwad  
Need, kes omma armsaid hauda saatwad.





4. „Öppeta meid ommad päwad ülles-  
arwama, et meie tarkust südda-  
messe same.“ Law. I. 90, 12.

Wijil: So jõnna meile kinnita.

1.

Alis mötled sa, oh innime?  
So ello on kui öieke  
Ja siiski olled kartmatta  
Ehk küil sa pattustpöormatta.

2.

Kes noor, se ütleb: Alega weel!  
Mees lodab omma rammo peäl,  
Ja wannad julgest mötlewad  
Weel aasta aega ollewad.

3.

Oh ärra ütle: eks ma nä  
Et surm mu liggi iggapä?  
Ei töest fest ei holi sa,  
Kui sa fest targemaks ei sa.

4.

Surm wiib meid kohto ette süit,  
Seäl kuuwad kõik meie süüd,  
Ka sallajamad möttedke  
Seäl awalikkuks tehakse.

5.

Et surm nüüd allati sul ees,  
Siis walwa, olle murre sees,  
Ja katju omma usku teäl,  
Kas ellaw ta, woi surnud weel.

6.

Üks palve eht üks nuttu heäl  
Siis, kui jo hing on kele peäl,  
Ei se te ühhe korraga  
So süddand puhtaks, pühhaks ka.

7.

Ei maksa muud seäl kohto ees,  
Kui usf ja õigus süddames,  
Ja arm, mis himmud surretab,  
Ja pühhad kombes sünnitab.

8.

Et nenda ellan, jurren ma,  
Oh Issand Jummal, aita sa!  
Mül surma mele tulseta,  
Et hakkas sulle ellama.

(Üks wanna laul.)

## 5. „Jummal võttab kõik filmapissarad nende filmist ärrapühkida.“

Mm. 7, 17.

Wijil: „Walwage!“ meid hilab Soja.

1.

Minno filmad nuttust isfi  
On ärrapühkind Jesu' käsfi,  
Mis ristis mo eest hawatud.  
Ingli korid, moga laulge,  
Sel Tallel' au ja kitust andke,  
Kes minno hinge lunnastand.  
Suur on se õnnistus,

Ja taewa römustus.  
Halleluja!  
Ma polle wäärt,  
Ei teninud,  
Et ma ni kallisti lunnastud.

2.

Minno abbikaas ja tutwad,  
Mo huaa jures ärdast nutwad,  
Neil' troostiks Sa, oh Jesuke!  
Mita neid ka pea tulla,  
Et Paradisis woime olla  
Kõik koos so armojärje ees,  
So werre ehte sees  
Lauldes ja öistades:  
Pühha! pühha!  
Oh Jehowa!  
Suur olled ja,  
Sull' tuhhatford: **Halleluja!!!**

f. p.

6. „Jehowa, ma otan sinno önnistust.“

1 Mos. 49, 18.

Wisi! So hing, oh Jesus! tehko mind.

1.

Kül olli iggaw odata,  
Et Jesukenne armuga  
Mo wallo wöttaks wähhenda,  
Ja surma waewa lühhenda.

2.

Mo südda lõhkes walloga,  
Ei ennam joudnud palluda,  
Ja nõrkedes ma igga tund  
Kül iggatsefin surma und.

3.

Ma kissestasin walloga:  
Oh Jesukenne, hallasta!  
Oh aita, tulle minnule,  
Ma annan hinge sinnule.

4.

Kui woitlesin ma surmaga,  
Ei woinud mind ükski aidata  
Senni, kui tulli hingemees  
Mül appi, minno wallo sees.

5.

Ta tulli, armas Peiuke,  
Mi heldest minno järrele,  
Mo pattudest ei holind ta; —  
Ta wallopalk nüüd ollen ma.

6.

Ta armo käsfi pühhib ka  
Mo wiimse nutto pissara,  
Ta werre õigus on se kuub,  
Misga mind Talle pulma wiib.

7.

Jä jummalaga nüüd, maailm!  
Ei nutta ennam minno silm,  
Mo Lunnastaja risti surm,  
Du nüüd mo jädaw hinge rõöm.

7. „Önsad on need surnud, kes Issan-  
das surrewad.“

Ilm. 14, 13.

Wifil: Jesusest ei jätta ma.

1.

Söbrad, hauda kaewage,  
Sest mul iggaw on se ello;  
Saatke ihho rahhusse,  
Et hing pärriks taewa römo!  
So ma kulen: ingli heäl  
Köllab mulle wasto seäl.

2.

Söbrad, hauda kaewage,  
Minu teekond löppend otša,  
Reisikeppi pannenge  
Iggameste käest ärra.  
Lähhen Jesu rahhuga  
Muldse wodi maggama.

3.

Jä nüüd jummalaga, ilm,  
Lasse mind nüüd rahhus miina,  
Mis ma peaksin weel siin  
Pimmedusse orgus käima?!  
Tühhi, kadduw on kõik siin —  
Suits ja haur — ja selge piin.

4.

Teie, kes mind leinate,  
Jummalaga, armsad söbrad!  
Kül mind taewas peage

Teie silmad jälle näwad,  
Seäl, seäl Jესust kидame  
Jggaweste, röömsaste.

---

## 8. Surnuad as.

Wisi! So jõnna meise kinnita.

1.

Need armsad, kes siin hingawad,  
Ja rahhuliste maggawad,  
Ei olle ennam kiusatud,  
Ei patto koormast waewatud.

2.

Se tee on ärrakäidud neil,  
Mis waewaline, kitsas meil,  
Kes meie alles nõdruskes  
Siin olleme, ja tapluskes.

3.

Kui töö on tehtud, tänname;  
Kui õ on mödas, touseme.  
Mi õnsad Jესust tännawad,  
Kui surma unnest tousewad.

4.

Mis mustas ridis leiname  
Ja nende pärrast nuttame,  
Kes taewas paljo röömsamad,  
Kui ial ilmas ollid naad.

---

9. „Sinna olled pörm ja pead jälle  
pörmuks sama.“

1 Mos. 3, 19.

Wisil: Oh wötta, armas Jeesus! wasto mult.

1.

Ma tean, ma ollen mullast woetud,  
Ja et mo päwad, tunnid loetud,  
Ma tean, et pea jälle mullaks saan,  
Ja siiski tihti sedda unustan.

2.

Ma ruttan, sest jo pea wereb pä',  
Siis öhto, ja se järrel ö jo kä,  
Nüüd Jeesust pallun ma: oh jä sa  
Mo jure omma taewa armuga.

3.

Mind aita surma wasto walmista,  
Et surm ja haud ei sa mind hukkata,  
Et kurri waim ei sa mind nelata,  
Seks, Issand, mulle abbiks olle ja!

4.

Kui enne surma süren pattule  
Ja ellan udes ellus waimule,  
Siis surma astel on jo niirtud teäl,  
Ja pörguhaud ei hirmuta mind seäl.

5.

Tah, sedda tahhan uskus palluda,  
Ja tösfidusfes sedda püda ka,  
Et tänna pattust pöran töeste,  
Siis armo saan, ja süren öufaste.

6.

Kui malletan mo armsaid leinades,  
Ja nuttan nende haudo wadates,  
Kus maggawad mo isja, emmake,  
Mo ainus poeg, ehk armas tütreke.

7.

Kui tõstan taewa pole filmad, käed,  
Kes pühhib filmist rohked pisjarad?  
Eks taewa rõmo lotus olle se?  
Eks Jesus, surmawoitja sedda te?

8.

Sepärrast, Jesus olgo üksines  
Mo walgus, tödde tee mo süddames,  
Ta saatko mind nüüd ello sõnnaga,  
Siis lähhen taewa pole rahhuga.

---

## 10. Lapse hana jures.

---

Wijil: Ma tüttlen ükspäinis neist ec.

1.

Nüüd, lapsokē, hauda sind wöttame sata,  
So hingekest inglid jo taewa wötn'd kanda,  
Seäl Salemi linnas nüüd röömsaste laulad,  
Ja Jesusfel iggawest kitust seäl annad.

2.

So ihho küil panneme filmawees mulda  
Ja uskus nüüd same se jures töest tunda,  
Et ausam kui enne, sa jälle saad tousma,  
Kui üksford suur Issand kōik hauast saab hiiüdma.



3.

Oh hinga nüüd maggusast Jeesusse hõlmas,  
Sa lapsokse, õnsaste, ta laste hullkas.  
Nüüd iggawest maitfed sa lõpmatta rõmo,  
Ei olle sul karta seäl waewa, ei hirmo.

4.

Siis õitse nüüd rosilil Jeesanda aedas,  
Oh õitse ja kaswa ta lilled hulkas,  
Nüüd fenni, kui ükskord kõik kokku seäl same,  
Sa taewa aujärje ees üksteist siis näme.

---

## 11. Mõtted armsa lapsokese haua jures.

Ümmal wiisil.

1.

Magga rahhus waitse haua riippes  
Armsa roside ja pude al,  
Kuhho sõbrad on sind kannud nuttes,  
Sa so hing on õnsa rahhomaal;  
Sinno hauast wälja hellisewod  
Woido laulud meie kõrwu weel,  
Sinno haud ja rist meid maenitsewad,  
Pahkumatta käia taewa teel.

2.

Nüüd sa polle ennam Ma peät waewas,  
Iggaweste nüüd sest pääsend sa,  
Kõnnid pühhadega õnsas taewas,  
Laulad ingli hulgaga.  
Ehk sa küil meist olled ärralahkund,  
Siiski meie sind ei unusta,

Ürrikest on meid weel sia jätud,  
Bea same iiksteist näggema.

---

## 12. Ühhe lapse hana kirri.

---

Wifil: Kristus, kes meid õnsaks teed.

Magga waitse rahho sees,  
Õnnis lapsokenne,  
Õmma Issa palle ees,  
Taewa wõssokenne.  
Ingli mäng' ja lauloheäl,  
Sind seäl römustago,  
Se rööm pärris Issamaal  
Sulle ossaks jägo!

---

## 13. Weel üks kirri ühhe hana risti peält.

---

Wifil: Oh Jesus! sinno wallo.

Siin otan, Issand, röömsast  
So päwa tullemist,  
Mül ingli passun taewast  
Rõik hiiab haudadest,  
Siis, Issand, tousei minna  
Ka kõige teistega,  
Ja ruttan lauldes taewa  
So armo tänuama.

---

## 14. Wiimne pääw.

Wifil: Ma armastan, oh Summal, sind.

Kui wiimne pääw saab tulles,  
Kõik tulles ärrapõllema,

Oh Issand, armo heida!

Mo pattud andeks anna sa,

Ehk nuhtlust kül siin tenind ma,

So hatuusse mind peida!

Oh pallo Issa minno eest,

Mind peästa kurja waimo käest,

Ja surma melewallast.

Oh hallasta, oh hallasta,

Oh hallasta

Oh Jeesus, mo peäl' armuga.

---

## 15. Uus Jerusalem.

Wifil: Oh Issa taewarigi sees!

1.

Jerusalem, Jerusalem,

Sa pühha kallis taewa lin!

Sa ehhitatud kullaga,

Ja hiilgab Talle aunga,

Sa olled pühha rõmo paif,

Sind uskjad sawad nähha kõik.

2.

Jerusalem, Jerusalem,

Sa minno hingepeio lin,

So sees kõik pühhad laulawad,

Ja ingli mängid kõllawad.  
Oh jona aeg pea tulles,  
Neil sind saan rõmus näggema.

## 16. Iggawesse ello rõmusk.

Wisiil: Oh woitlejad! et käige peäle.

1.

Oh, küil siis same rõmo tundma,  
Kui taewas kofko tulles,  
Oh, küil siis same Talle' laulma,  
Kui paradisis olleme.  
Ka taewa korid meiega  
Seäl laulwad ingli hulgaga.

2.

Seäl Jesus ellokroni annab  
Neil', kes on woitnud temma wäes,  
Maad ellopust seäl wilja söwad,  
Neil woido palmi oksad käes.  
Küil on neil arwamatta ön,  
Kes Talle pulma sanud on.

3.

Oh tulle, tulle Issand Jesus!  
So pruut siin öhtab waewa al;  
Ta on jo wangis häddaorgus  
Siin Babeli- ja surma maal.  
Oh tulle, Jesus, ruttuste  
Siit tedda peästäma heldeste.

